

Յ Ի Շ Ա Տ Ա Կ

Ազգեր կը գան, կանհետանան,
Մարդիկ ծնուին, կը մահանան.
Միայն կանգուն, միշտ համարձակ,
Անմահ կը մնայ սուրբ յիշատակ:

Շքեղ տներ, մեծ պալատներ
Շուտով կանցնեն, որպէս ստուեր.
Միայն կանգուն, միշտ համարձակ,
Թաւերժ կը մնայ սուրբ յիշատակ:

Կըթողմի գեղը գեղունու,
Կանցնի ոյժը քաջ պատանու.
Միայն կանգուն, միշտ համարձակ,
Անվերջ կը մնայ սուրբ յիշատակ:

Կը փոխեն գետք իրենց ընթացք,
Կանհետանան շատ արարածք.
Միայն ատուած, միշտ նզոված
Անջինջ կը մնայ չա՛ր յիշատակ:

Ազգին սիրեց ազնիւ Վարդան,
Ազգը մատնեց անարգ Վասակ,
Ազգը մոռցաւ շահ տ ու շահ քան,
Բայց չըմոռցաւ Վասա՛կ, Վարդա՛ն:
ՀԱՄԲ. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ